

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.10.2014
COM(2014) 688 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET OG DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET**

**OM VEDTAGELSEN AF DEN INTERINSTITUTIONELLE ARBEJDSGRUPPES
ANBEFALINGER OM INDFØRELSEN OG ANVENDELSEN AF NATIONALE
ERKLÆRINGER**

**Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet
og Den Europæiske Revisionsret
om vedtagelsen af den interinstitutionelle arbejdsgruppes anbefalinger om indførelsen
og anvendelsen af nationale erklæringer**

Kommissionen har kontinuerligt været konsekvent i valget af de nye foranstaltninger, som den løbende har truffet, for sammen med medlemsstaterne at sikre en forsvarlig og endnu mere effektiv forvaltning af Den Europæiske Unions midler. Situationen er dog på nuværende tidspunkt ikke fuldt tilfredsstillende, fordi fejlratene fortsat er høje i forbindelse med delt forvaltning, og der er brug for yderligere forbedringer.

De nationale erklæringer har vist sig at udgøre et vigtigt spørgsmål for både Europa-Parlamentet og Rådet og et meget følsomt spørgsmål for medlemsstaterne. I henhold til de afsluttende bestemmelser i finansforordningen¹ skal de organer i medlemsstaterne, der har ansvaret for forvaltningen af EU-midler, (fra 2014) hvert år forelægge Kommissionen en forvaltningserklæring, men det fastsættes også, at medlemsstaterne kan forelægge "erklæringer, som er undertegnet på det relevante niveau".

Det er Kommissionens opfattelse, at de nationale erklæringer kan udgøre en af byggestenene i Kommissionens overordnede revisionsikkerhed, forudsat at en række krav er opfyldt, så deres pålidelighed og merværdi garanteres. En national erklæring skal således være mere end et resumé af revisionsorganernes resultater på lokalt og nationalt plan. Den skal give en merværdi ved at forbedre sikkerheden i forbindelse med forvaltningen af EU-midler og demonstrere den politiske vilje til at sikre en forsvarlig finansiel forvaltning, den skal foreligge på tidspunktet for EU's kontrol- og rapporteringscyklus, og den skal være så gennemsigtig, at der skabes opmærksomhed om systemerne til kontrol med EU-midler i medlemsstaterne.

Derudover er øget ansvarliggørelse sammen med indførelsen af nationale erklæringer et af elementerne i den overordnede strategi for at forbedre den finansielle forvaltning i EU (jf. dechargebeslutningerne fra 2012).

På den baggrund lancerede Kommissionen idéen om sammen med Europa-Parlamentet og Rådet at nedsætte en arbejdsgruppe (som skulle komme med anbefalinger til strukturen og til en model), og den fremlagde en erklæring om, at den var parat til at se nærmere på Europa-Parlamentets anmodning om at fastlægge en model for de nationale forvaltningserklæringer, som medlemsstaterne skulle udforme på et passende politisk niveau.

Det afsluttende møde i den interinstitutionelle arbejdsgruppe drejede sig udelukkende om drøftelserne og vedtagelsen af dens anbefalinger vedrørende nationale erklæringer. Kommissionen minder om, at medlemsstaterne på nuværende tidspunkt rent juridisk ikke er forpligtet til at fremlægge nationale erklæringer. Resultaterne af arbejdsgruppens arbejde

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

omfatter et sæt konkrete kriterier, som, selv om det fortsat er frivilligt at gøre det, kan anvendes i praksis, og som er tilstrækkeligt fleksible til at tage hensyn til de specifikke nationale krav til de nationale erklæringer.

Kommissionen tilslutter sig den interinstitutionelle arbejdsgruppes anbefalinger og støtter i høj grad anvendelsen af nationale erklæringer som redskab for offentlig ansvarliggørelse mellem de nationale regeringer og de nationale parlamenter, fordi de til forskel fra forvaltningserklæringerne har større betydning og er mere synlige, og fordi de i højere grad kan øge bevidstheden om medlemsstaternes systemer til kontrol af EU-midler. Kommissionen er villig til undersøge mulighederne for i endnu højere grad at fremme de nationale (politiske) erklæringer efter vedtagelsen af den interinstitutionelle arbejdsgruppes anbefalinger.

Bruxelles, den 28.10.2014
COM(2014) 688 final

ANNEX 1

BILAG

**til meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske
Revisionsret**

*Anbefalinger om indførelsen og anvendelsen af frivillige nationale erklæringer, jf.
finansforordningens artikel 59, stk. 5*

Anbefalinger om indførelsen og anvendelsen af frivillige nationale erklæringer, jf. finansforordningens artikel 59, stk. 5

Indledning og anvendelsesområde

Finansforordningens artikel 59, stk. 5, som vedrører delt forvaltning med medlemsstaterne, giver mulighed for, at medlemsstaterne kan fremlægge en frivillig national erklæring ud over den obligatoriske forvaltningserklæring, der fremlægges af de organer, medlemsstaterne har udpeget som ansvarlige for forvaltningen af og kontrollen med EU-midler.

I kølvandet på Europa-Parlamentets anmodning i dechargebeslutningen for regnskabsåret 2011 nedsatte Europa-Kommissionen en arbejdsgruppe med deltagere fra Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen, som skulle fremkomme med praktiske anbefalinger til støtte for medlemsstater, der overvejer at indføre en national erklæring. Anbefalingerne i dette dokument skal derfor sendes til de medlemsstater, der fremlægger eller ønsker at fremlægge nationale erklæringer som omhandlet i finansforordningens artikel 59, stk. 5, sidste afsnit.

Arbejdsgruppen har holdt to institutionelle møder og fire tekniske møder. Dokumenterne om dens aktiviteter kan findes på følgende websted: http://ec.europa.eu/budget/biblio/documents/iwgnd/index_en.cfm. Dette dokument indeholder et resumé af de nuværende resultater af præsentationerne og drøftelserne i arbejdsgruppen.

Parallelt med arbejdsgruppen arbejdes der også på at udforme bestemmelser og modeller for forvaltningserklæringerne. De relevante forslag til gennemførelsesforordninger forventes afsluttet i anden halvdel af 2014. I lyset af den tætte forbindelse mellem forvaltningserklæringerne og de nationale erklæringer kan det være nødvendigt at revidere anbefalingerne i dette dokument, så de afspejler de endelige bestemmelser i disse retsakter, når de er blevet vedtaget, og der om nødvendigt tages hensyn til nationale forhold. I første del af dette dokument redegøres der for arbejdsgruppens anbefalinger vedrørende de nationale erklæringers struktur og indhold og andre vigtige forhold vedrørende anvendelsen heraf såsom valg af adressater, tidsplan, offentliggørelse og opfølgning.

I anden del redegøres der for de generelle kriterier, der ideelt set skal tages hensyn til ved udformningen af en national erklæring for derved at gøre den mere nyttig for de nationale og/eller europæiske organer, den sendes til.

I tredje og sidste del gives der et eksempel på indholdet af en national erklæring for at vise, hvad den kunne indeholde.

Begrebet "nationale" myndigheder omfatter eventuelt også føderale, subføderale og regionale myndigheder (eller tilsvarende afhængigt af forfatningen i det pågældende land).

Del I. anbefalinger

Den nationale erklærings struktur og indhold

Med finansforordningens artikel 59 blev der indført et nyt obligatorisk omfattende rapporteringsinstrument for de nationale organer, der er ansvarlige for forvaltningen af og kontrollen med programmer under delt forvaltning, nemlig den årlige forvaltningserklæring. I finansforordningen beskrives de generelle principper for disse forvaltningserklæringer, mens de konkrete bestemmelser for arbejdet med og kontrollen af disse erklæringer vil blive fastsat i gennemførelsesakterne (som forventes vedtaget inden udgangen af 2014).

For at undgå overlapninger og parallelle rapporteringsprocesser anbefaler arbejdsgruppen, at de nationale erklæringer struktureres omkring to hovedelementer: 1) forvaltningserklæringerne og bilagene hertil og 2) selve den nationale erklæring undertegnet på passende niveau i medlemsstaterne. Denne fremgangsmåde er i overensstemmelse med artikel 59, stk. 5, litra b), sidste afsnit, hvori det fastsættes, at medlemsstaterne kan forelægge "nationale erklæringer" baseret på oplysninger i den årlige forvaltningserklæring og bilagene hertil. Den nationale erklæring kan direkte gengive disse oplysninger eller indirekte være baseret herpå. I lyset af eventuelle supplerende nationale informationskrav er medlemsstaterne desuden ikke begrænset til indholdet af anbefalingerne, men kan også medtage supplerende oplysninger i erklæringen, som skønnes nødvendige i den nationale kontekst.

Hvem skal undertegne den nationale erklæring?

Arbejdsgruppen anbefaler, at undertegneren "på passende, fortrinsvis politisk, niveau" ideelt set skal have beføjelse til at føre tilsyn med de enheder, der udformer forvaltningserklæringerne, som direkte eller i tilfælde af den nationale erklæring indirekte undertegnes på hele regeringens vegne. Undertegneren skal ikke blot godkende sikkerheden i erklæringen og de rapporter, der indgives af forvaltningen, men også i tilfælde af, at der rapporteres om svagheder, der kræver korrigerende foranstaltninger, om muligt have beføjelse til at indlede processer eller træffe beslutninger for at lette/muliggøre gennemførelsen af disse foranstaltninger og have juridisk mandat til at håndhæve relevante foranstaltninger.

Alternativt kan der anvendes andre fremgangsmåder afhængigt af de konkrete krav i medlemsstaternes forfatninger og i henhold til ansvar og regnskabsstrukturer.

Hvem skal den nationale erklæring adresseres til?

De folkevalgte i en medlemsstats udøvende magt er ikke ansvarlige over for Kommissionen, men over for den relevante nationale eller regionale/subføderale lovgivende forsamling afhængigt af den enkelte medlemsstats politiske struktur. Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at erklæringerne adresseres til og drøftes og/eller følges op på det **relevante lovgivningsniveau**. Det kan f.eks. ske ved at fastsætte bestemmelser om den nationale erklæring i love eller administrative bestemmelser eller alternativt ved hjælp af en rapport eller udtalelse fra den øverste revisionsmyndighed, hvilket ville sætte gang i debatten i det relevante besluttende forum. Der skal sendes en kopi af erklæringerne til Kommissionen.

Tidspunktet for fremlæggelsen af den nationale erklæring

Hvad angår **tidspunktet**, og for at få mest muligt ud af den nationale erklæring med henblik på at skabe større sikkerhed og styrke ansvarskæden skal den nationale erklæring ideelt set forelægges snarest muligt efter forvaltningserklæringen og de tilknyttede rapporter som krævet i finansforordningens artikel 59. I praksis er det dog ikke altid muligt, da tidspunktet for forelæggelsen af den nationale erklæring afhænger af andre eksterne faktorer (såsom opfølgningen af tidligere foranstaltninger, eksterne vurderinger, parlamenternes kontrol eller den tidsplan, der er fastsat i de nationale love eller administrative bestemmelser). Hvis det er tilfældet, vil det være ønskeligt, at erklæringen fremlægges inden vedtagelsen af Kommissionens sammenfattende rapport (jf. finansforordningens artikel 66, stk. 9) i juni i år n+1. Fremlægges erklæringen herefter, kan det dog altid overvejes eventuelt at bruge den i den efterfølgende cyklus for budgetsikkerhed.

Offentlighed

Arbejdsgruppen anbefaler, at medlemsstaternes erklæringer offentliggøres. Det vil skabe øget synlighed, hvad angår de folkevalgte repræsentanternes vilje til at påtage sig et overordnet politisk ansvar og øge ansvarliggørelsen i forbindelse med EU-midler. En høj grad af gennemsigtighed vil også øge mulighederne for, at erklæringerne skaber øget bevidsthed om systemerne til kontrol med EU-midler i medlemsstaterne. Arbejdsgruppen opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre en høj grad af offentlighed.

Incitament til medlemsstaterne til at fremlægge en national erklæring

Fremlæggelsen af nationale erklæringer ud over de obligatoriske rapporteringsredskaber, der kræves i henhold til artikel 59, stk. 5, kan udgøre et hensigtsmæssigt grundlag for at strømline kontrolproceduren, f.eks. ved at fastsætte de risikokriterier, der anvendes til at fastslå en medlemsstats risikoprofil i forbindelse med en risikovurdering, der foretages med henblik på revision, eller ved at give medlemsstaterne visse skønsmålinger, når de træffer beslutning om revisionens omfang og den metode, der skal anvendes, under hensyntagen til minimumskravene i de internationale revisionsstandarder (ISA), uden at dette berører de relevante lovgivningsbestemmelser. Kommissionen er dog fast besluttet på at overholde det almindelige princip om "ligebehandling" i overensstemmelse med Kommissionens erklæring om finansforordningens artikel 59, stk. 5, sidste afsnit. En mindskelse af kontrollen eller hyppigheden heraf vil således kun være mulig, hvis Kommissionen har bedømt medlemsstaternes kontrolresultater til at være tilfredsstillende, og den frivillige nationale erklæring opfylder alle krav. Når der er bevis for, at fremlæggelsen af en national erklæring på positiv og vedvarende vis medfører, at de nationale myndigheder opnår gode resultater, anbefaler arbejdsgruppen, at erklæringen bruges til at evaluere, hvor effektivt medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer, og hvis alle principper er overholdt, kan den anvendes som led i Kommissionens revisionsproces.

Yderligere bistand og overvågning

Arbejdsgruppen anbefaler, at Kommissionen fortsat yder støtte og giver feedback til de medlemsstater, der allerede fremlægger eller er interesseret i at fremlægge en national erklæring. Kommissionen bør i den forbindelse indsamle oplysninger om bedste praksis og rapportere herom i de berørte generaldirektoraters årlige aktivitetsrapporter og Kommissionens sammenfattende rapport. Andre mulige redskaber kunne være en "håndbog" eller informationssessioner i de relevante fora. Arbejdsgruppen opfordrer også Kommissionen til, at der i alle generaldirektorater vedtages en ensartet tilgang til de nationale erklæringer. Ved at medtage rapporteringsoplysninger i disse offentlige dokumenter vil det også blive muligt at overvåge udviklingen over tid.

Del II. Generelle kriterier

På grundlag af ovennævnte anbefaler arbejdsgruppen, at den nationale erklæring i videst muligt omfang omfatter følgende elementer:

Henvise til EU's og medlemsstatens nationale lovgivningsmæssige eller administrative grundlag (hvis det er relevant).

Være adresseret til den relevante nationale lovgivende forsamling eller det nationale lovgivende niveau og videreformidles til Kommissionen.

Identificere undertegneren, den pågældendes funktion, og angive, om erklæringen er undertegnet på **personligt grundlag** eller på vegne af den **nationale eller regionale regering** (eller et tilsvarende relevant niveau afhængigt af forfatningens bestemmelser) i overensstemmelse med lovgivningen eller den fremherskende praksis i den pågældende medlemsstat. Når det er relevant, skal den eksisterende forbindelse, hvad angår ansvaret, mellem undertegneren og direktørerne/lederne af de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for forvaltningen, udtrykkeligt nævnes.

De **informationskilder**, som den nationale erklæring er baseret på. Erklæringen skal baseres på forvaltningserklæringen og andre rapporter som krævet i finansforordningens artikel 59, stk. 5, dvs. årsregnskaberne, uafhængige revisionsudtalelser og den årlige sammenfatning af revisioner og kontroller. I medfør af finansforordningen kræves det, at den årlige sammenfatning af revisioner og kontroller også indeholder en analyse af fejlenes art og omfang og de indkredsede systemsvagheder samt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet eller planlagt. Derudover er det ønskeligt at supplere dette med en bredere henvisning såsom "de oplysninger, jeg råder over", hvilket ville forhindre, at et kendt relevant element, som ledelsen ikke udtrykkeligt rapporterer om, med vilje udelades.

Sikkerhedens omfang: Kommissionens er nødt til at tilvejebringe sikkerhed i forbindelse med fem interne kontrolmål, der er nævnt i finansforordningens artikel 32, nemlig lovlighed og formel rigtighed, effektivitet, produktivitet og sparsommelighed, forebyggelse og korrektion af svig, beskyttelse af aktiver og pålidelig rapportering. Dette sikres af ledelsen. Det foreslås, at den nationale erklæring indeholder en generel formulering snarere end, at den

udtrykkeligt dækker alle kontrolmålsætninger, da erklæringerne i nogle tilfælde ikke kan omfatte alle fem kontrolmålsætninger.

Merværdien af den nationale erklæring på "passende niveau" er hovedsagelig et resultat af ledelsens øgede vilje til at håndtere systemsvaghederne og inddragelsen af det relevante lovgivende niveau i medlemsstaten. Den nationale erklæring skal derfor indeholde en **udtrykkelig henvisning til fejl og systemsvagheder** og en forpligtelse til at **bakke op om ledelsen for at sikre en rettidig gennemførelse af de afhjælpende foranstaltninger**. Denne opbakning kunne bestå i politiske instrukser til de forskellige berørte administrative myndigheder og om nødvendigt tildeling af ressourcer og/eller fremme af lovgivningsreformer (f.eks. forenkling). Alle supplerende oplysninger, der medtages som følge af krav fra parlamentet, kan også øge sikkerheden i forbindelse med den nationale erklæring. Sådanne supplerende oplysninger kunne f.eks. vedrøre de nationale foranstaltninger, der er truffet for at beskytte EU's finansielle interesser eller nationale revisionsinstitutioners eksterne vurderinger. Det anbefales, at Kommissionen i videst muligt omfang tager hensyn til sådanne oplysninger, når den skal skabe revisionsikkerhed. Derudover skal det tilstræbes at opnå en uafhængig revisionsikkerhed fra en uafhængig revisor (den øverste revisionsmyndighed).

Del III. Illustrative eksempler

Arbejdsgruppen noterer sig følgende illustrative eksempler, som måske kan bruges. Alternativt kan der findes andre fremgangsmåder afhængigt af medlemsstaternes særlige forfatningskrav, ansvarsområder og ansvarlighedsstrukturer, for så vidt som de omfatter de væsentlige elementer, der er omhandlet i anbefalingerne og de generelle kriterier under del I og II.

Illustrativt eksempel 1

Under henvisning til bestemmelserne i [henvisning til national lov eller administrative bestemmelser]

erklærer undertegnede i min funktion og med mit ansvar som [.....] på vegne af [...] og på grundlag af de oplysninger, jeg råder over, at

jeg har noteret mig/anerkendt forvaltningserklæringerne, der er undertegnet af direktørerne/lederne af myndighederne eller organerne, hvori de erklærer, at de har sikkerhed for [at oplysningerne i regnskaberne er fuldstændige og præcise, at udgiftsbevillingerne er blevet anvendt til det formål, de var beregnet til, og at det indførte forvaltnings- og kontrolsystem garanterer de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed], og som er vedlagt denne erklæring og opregnet i bilaget. I min funktion som [...] er jeg ansvarlig for tilsynet med de statslige myndigheder og andre organer, der har ansvaret for forvaltningen af de bevillinger fra EU-budgettet, der er omfattet af disse erklæringer, og som beløber sig til [...] i den rapporteringsperiode, der er præciseret i bilaget.

Jeg tager (på vegne af regering) det overordnede politiske ansvar for forvaltningen af disse bevillinger fra EU-budgettet på grundlag de oplysninger, jeg råder over, og erklæringerne om revisionsikkerhed fra ledelsen samt de ledsagende rapporter¹.

Jeg har undersøgt arten og omfanget af de uregelmæssigheder og systemrelaterede mangler, som myndighederne og organerne har indberettet i de årlige sammenfatninger, der er knyttet til forvaltningserklæringerne, samt de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet, er ved at blive gennemført eller er planlagt af ledelsen for at løse disse problemer. På grundlag af min egen vurdering og alle de oplysninger, jeg råder over, har jeg rimelig sikkerhed for, at disse foranstaltninger effektivt vil kunne afhjælpe de indkredsede svagheder, og jeg har truffet passende foranstaltninger for at støtte ledelsen af de berørte myndigheder og organer med gennemførelsen heraf snarest.

Sted og dato

Underskrift

Bilag

Afsnit A

Myndigheder og organer, der indgiver forvaltningserklæringer uden materielle fejl eller systemsvagheder.

Myndighed/forvaltet program/udgifter i regnskabsåret.

Afsnit B

Myndigheder og organer, der indgiver forvaltningserklæringer med materielle fejl eller systemsvagheder.

Myndighed/forvaltet program/udgifter i regnskabsåret.

Illustrativt eksempel 2

Del I Ansvarliggørelse

Denne del indeholder en beskrivelse af forudsætningerne for, at erklæringen kan fremlægges og omfanget af sikkerheden. Denne tekst skal indeholde en beskrivelse af den relevante EU-lovgivning og en beskrivelse af den offentlige forvaltning og den interne kontrolramme. Denne ramme sikrer en forsvarlig finansiel forvaltning af EU-midlerne i medlemsstaten og overholdelsen af alle gældende love og administrative bestemmelser.

Del II Regnskabsoversigt

Regnskabsoversigten over EU-midlerne består af en resultatopgørelse, en balance og en pengestrømsopgørelse vedrørende resultaterne under bevillings- og indtægtsposterne. Der skal også være en beskrivelse af de regnskabsprincipper, der er anvendt i regnskaberne.

Del III Vurdering af det interne kontrolsystem

Denne del indeholder en sammenfatning af de dokumenter, der anvendes til at vurdere forvaltningsmyndighedernes/de ansvarlige myndigheders interne kontrolsystemer. Der er tale om følgende:

- erklæringer vedrørende regnskaber og vurderinger af den interne kontrol fremlagt af ledelsen for de myndigheder, der er ansvarlige for forvaltningen af EU-midler i deres årsberetninger
- resultaterne af revisionen af erklæringerne fra rigsrevisionen/den øverste revisionsmyndighed
- forvaltningserklæringer fra forvaltningsmyndighederne og
- resultaterne af revisioner fra de nationale revisionsmyndigheder/de myndigheder, der er ansvarlige for EU-programmer.

Der skal vedlægges en beskrivelse af de rapporterede uregelmæssigheder og systemrelaterede mangler samt af de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet, er ved at blive gennemført eller er planlagt af ledelsen til løsning af disse problemer.

Del IV Erklæringen

Denne del indeholder en sammenfatning af den evaluering, der er foretaget på grundlag af regnskaberne, systemet for intern kontrol, erklæringerne og de revisioner, der er sammenfattet i del III [herunder eventuelle svagheder og fejl]. På grundlag heraf fremlægger underskriveren følgende erklæring:

Retvisende regnskaber

Sammenfatningen af EU-regnskaberne, der består af en resultatopgørelse, en balance og en pengestrømsopgørelse, er udarbejdet i overensstemmelse med de generelt accepterede regnskabsprincipper i [medlemsstaten]. [Underskriveren] har vurderet, at regnskaberne i alt væsentligt [undtagen for midlerne] er retvisende.

Tilfredsstillende intern kontrol

[Underskriveren] har vurderet, at der findes en retlig ramme for [centralregeringen], som sikrer en tilfredsstillende intern kontrol med EU-midler.

Illustrativt eksempel 3

Del I Undertegnelse

Under henvisning til [medlemsstat] regerings beslutning af [dato] erklærer jeg herved på vegne af [den ansvarlige for fremlæggelsen af den nationale erklæring] i min funktion og med mit ansvar som [den funktion, underskriveren af den nationale erklæring har] vedrørende den finansielle forvaltning af midler for følgende fonde under delt forvaltning og på grundlag af de oplysninger, jeg råder over, at (pr. fond under delt forvaltning):

Del II Erklæringens indhold

1. Den måde, hvorpå systemet i [medlemsstatens navn], herunder foranstaltningerne med henblik på forvaltning og kontrol med midlerne fra [fondens navn] har fungeret i regnskabsåret [år], giver efter min bedste overbevisning rimelig sikkerhed for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed samt for, at støtteanmodningerne er støtteberettigede [med undtagelse af: manglerne ved den måde, hvorpå systemet fungerer]
2. Udgifterne og indtægterne op til et samlet beløb på [beløb] EUR debiteres eller krediteres [fondens navn] som medtaget i konsolideringsopgørelsen udstedt af [udstedende myndighed] og i betalingsanmodningerne til Kommissionen i regnskabsåret [år] er efter min bedste overbevisning lovlige og formelt rigtige samt fuldstændige frem til den endelige støttemodtager [hvis væsentlighedstærsklen er overskredet: eksklusive et beløb på [beløb] EUR [%] af uregelmæssighederne på udgiftssiden]
3. Udestående anmodninger på op til et samlet beløb på [beløb] EUR til [fondens navn] som medtaget i konsolideringsopgørelsen udstedt af [udstedende myndighed] og i betalingsanmodningerne til Kommissionen i regnskabsåret [år] er efter min bedste overbevisning lovlige og formelt rigtige samt fuldstændige.

Del III Omfang

Efter min bedste overbevisning er der i bilaget taget hensyn til tilsynet med og korrektionerne af de godkendte betalingsanmodninger til Kommissionen. Bekræftelserne og forbeholdene i denne erklæring er begrænset til forhold med konkrete virkninger og er det direkte resultat af revisionerne og den iboende usikkerhed som følge af fortolkningen af EU-lovgivningen.

<Underskrift>

Forklarende note

Ansvarlighedstærskel

De kriterier og den tolerancetærskel, der finder anvendelse i forbindelse med rapportering af særlige punkter af interesse, nævnes. Det vil blive angivet, når tolerancetærsklen er overskredet på fondsniveau.

Europa-Kommissionens godkendelse

Europa-Kommissionen træffer til slut beslutning om, hvorvidt den nationale implementering og gennemførelsen af EU-lovgivningen er i overensstemmelse med EU-retten. Der er følgelig en iboende risiko, hvad angår omfanget og størrelsen af Kommissionens korrektioner.

Svagheder og afhjælpende foranstaltninger pr. fond

a.....

b.....

osv.